

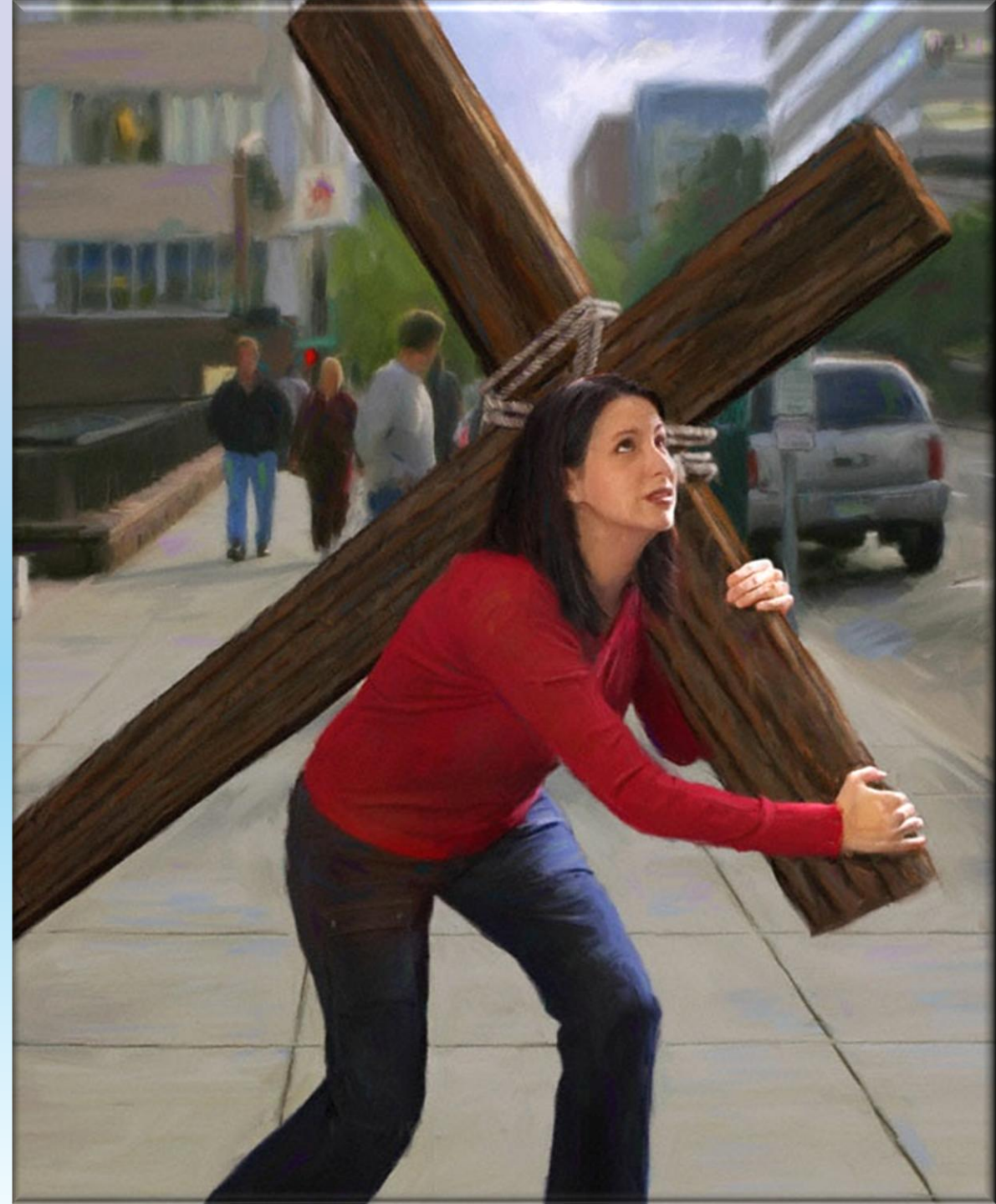
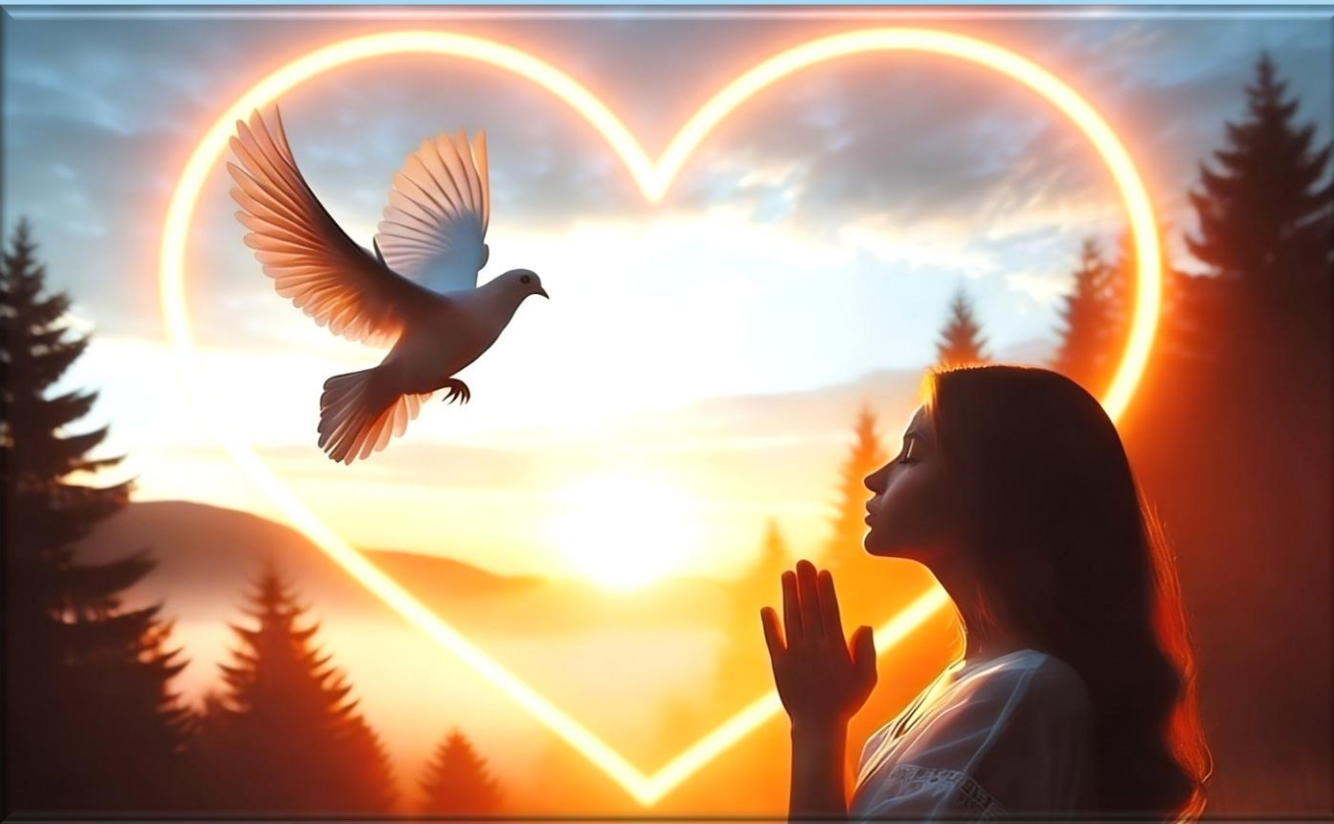

Лекција 11 за
13 јуни 2026
година

НЕДОСТАТОЦИ

„Не само тоа, туку се радуваме и во нашите страдања, бидејќи знаеме дека страдањето раѓа трпение; трпението, карактер; карактерот, надеж. А надежта не нè посрамува, зашто Божјата љубов е излеана во нашите срца преку Светиот Дух, Кој ни е даден.“ (Римјаните 5:3-5)

Живееме во свет полн со гревови и страдања. Сите се соочуваме со тешкотии во одреден момент што можат да нè натераат да ја доведеме во прашање Божјата љубов.

Како реагираме на овие неуспеси?

Ќе проучиме како некои библиски личности реагирале на различни неповолни ситуации и како нивниот пример може да ни помогне да се соочиме со слични предизвици.

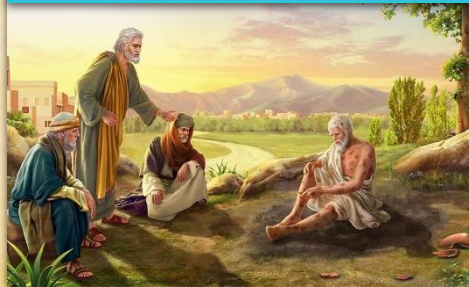
Бурите во
животот

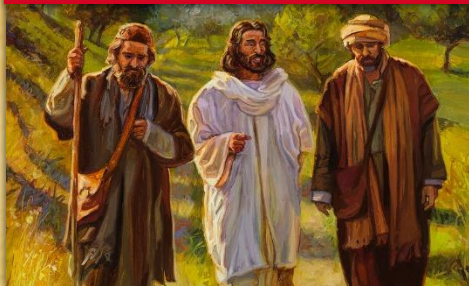
Болести

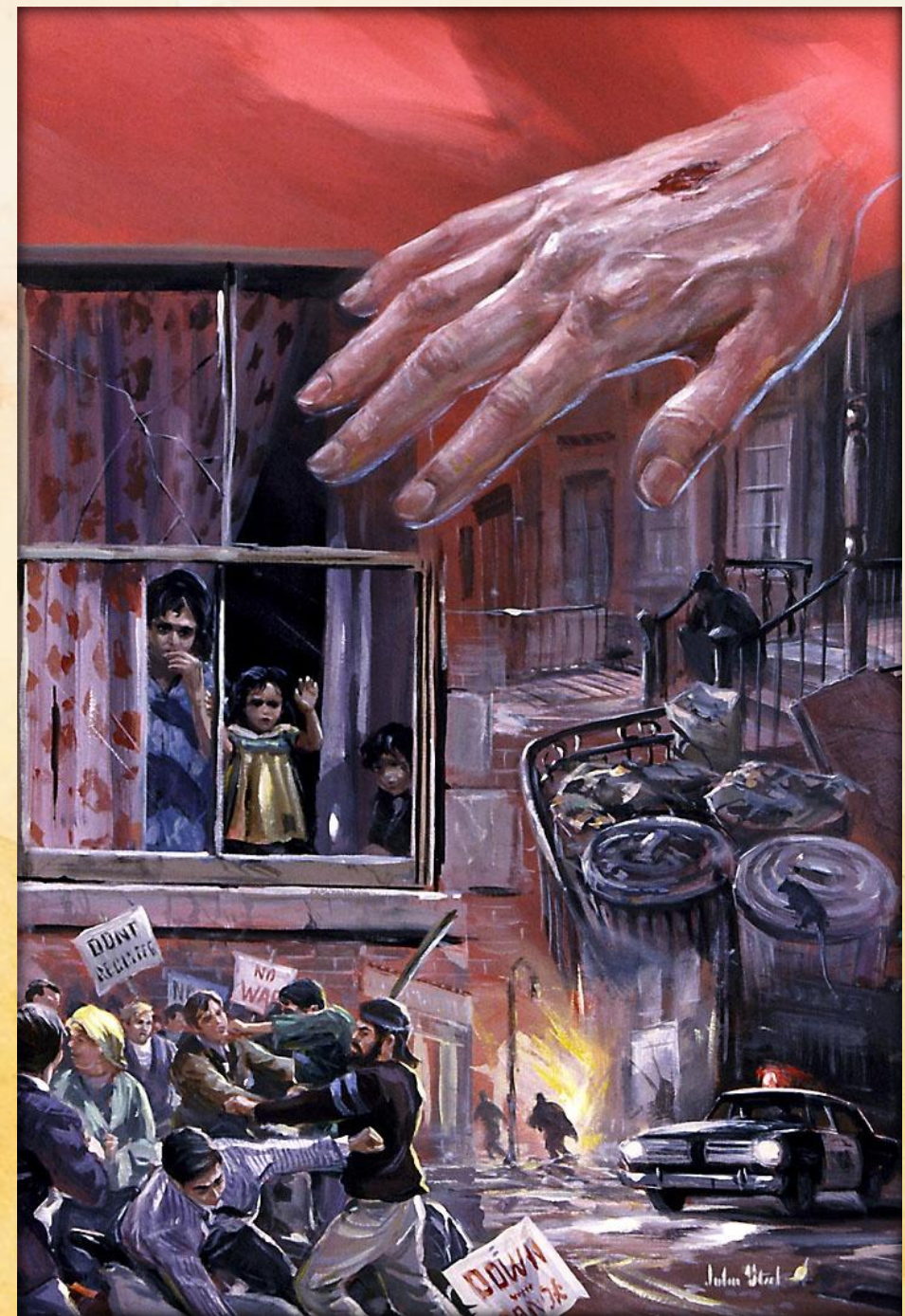
Катастрофи

Разочарувања

Гледајќи го Исус

БУРИТЕ НА ЖИВОТОТ

„Но, се подигна голема бура, и брановите се кршеа врз чамецот, така што веќе се полнеше“ (Марко 4:37).

Преминувањето на Галилејското Море среде ноќ, дури и во бура, не беше ништо ново за Петар, Андреј, Јаков и Јован, вешти рибари.

Сепак, оваа бура ги совлада. Ветрот ги туркаше брановите, поплавувајќи го чамецот и загрозувајќи ги нивните животи. Потоа сфатија... Каде е Исус? Заспа? Зошто не ни помага? Не му е грижа што ни се случува? (Марко 4:35-38).

Во нашите животи, поминуваме низ бури. Го молиме Исус за помош, но се чини како да спие. Не го чувствуваме неговото присуство. Но, тој е таму.

Тој чека момент да ја укори нашата бура: „Смири се, стиши!“ (Марко 4:39). Тој се грижи за нас (1. Петрово 5:7). Тој може да ги смири нашите бури. Не заборавајте да Го фалите кога го прави тоа (Марко 4:40-41).

БОЛЕСТИ

„Таа си помисли: „Ако само ја допрам неговата облека, ќе оздравам“
(Марко 5:28)

Страдајќи од крварења дванаесет години без да најде лекар кој би можел да ја излечи, жената останала сиромашна и без надеж (Марко 5:25-26). Денес, постојат земји каде што бесплатното медицинско осигурување не е достапно, а оваа приказна сè уште може да биде реалност.

Сепак, сите можеме да се соочиме со ситуации каде што болеста нè затвора и задушува, без олеснување.

Жената го виде решението во Исус, а нејзината вера ја спаси (Марко 5:27-29).

Мора да веруваме дека Исус може да користи вешти лекари за да нè излекува или да изврши директно чудо во нас.

Во секој случај, Исус нè поканува да ги фрлиме сите наши товари и грижи врз Него (Матеј 11:28-30).

КАТАСТРОФИ

„И откако ќе ми се уништи кожата, сепак во моето тело ќе го видам Бога.“ (Јов 19:26)

Војната, насилството и природните катастрофи радикално го трансформираа животот на Јов (Јов 1:13-19). Сите сме изложени на катастрофи, без разлика дали се природни или предизвикани од злото што преовладува во овој свет.

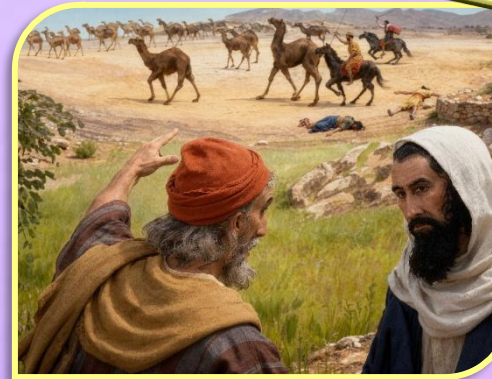
Како ќе реагираме? Како реагираше Јов?

Тој не го обвинуваше Бога, ниту го отфрнуваше.

Тој се држеше до Него со сета своја сила.

Тој Му веруваше дури и во најтемните моменти.

Тој ги насочи своите погледи кон славна иднина (Јов 19:25-27).

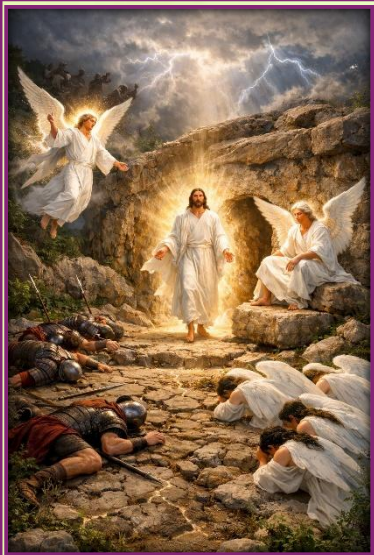
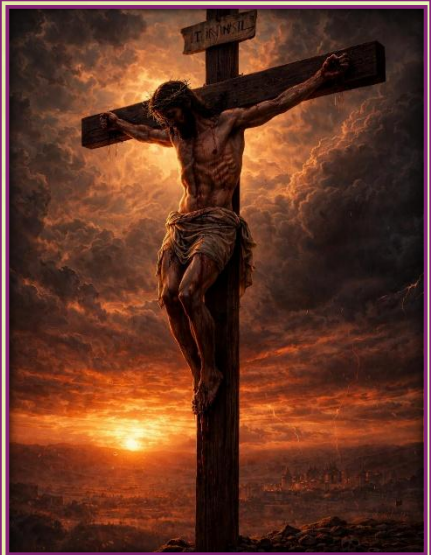
Ако не се обесхрабриме, ќе видиме дека дури и во нашите најтешки искушенија, Бог е секогаш тука. Тој нè сака и нè зајакнува да црпиме сила од слабата, храброст од обесхрабрувањето и надеж од катастрофата (Јоил 3:10; Римјаните 5:3-5).

Ако поминувате низ тешки времиња, размислете за фактот дека Божјата љубов и грижа за вас се најсигурната и најстабилната работа во вашиот живот.

РАЗОЧАРУВАЊА

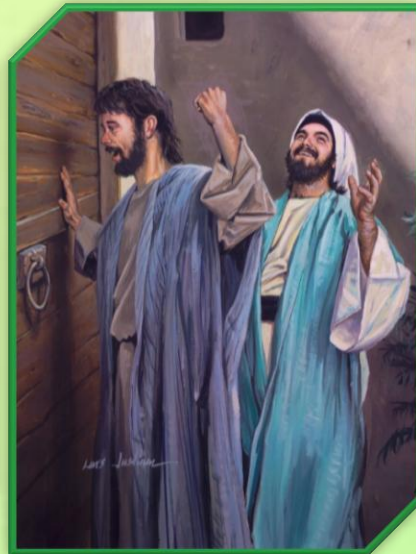
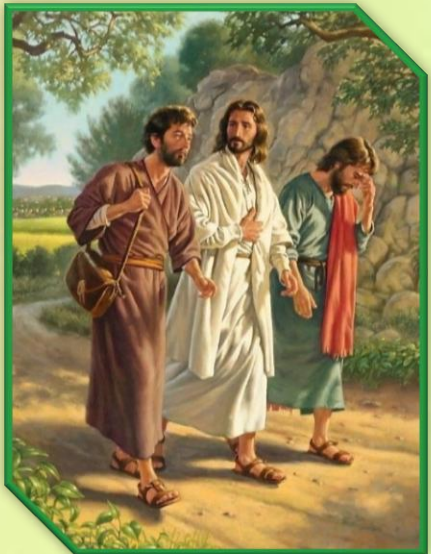
„Но, ние се надевавме дека тој е оној што ќе го избави Израел...” (Лука 24:21а)

Перспективата: Исус е Месијата кој ќе го избави Израел. Реалноста: Тој умре (Лука 24:18-21).

Нивното разочарување беше толку длабоко што одбија да го прифатат дури и најјасниот доказ за воскресението на Исус (Лука 24:22-24).

Трпеливо, Исус им помогна да ја вратат својата надеж. Конечно, „им се отворија очите“ (Лука 24:31) и тие трчаа да ги охрабрат оние кои сè уште беа разочарани (Лука 24:32-35; 2 Коринќаните 1:4). Што можеме да научиме од нивното искуство?

Не смееме да дозволиме сомнежот да се вкорени во нашите умови.

Исус оди покрај нас дури и во нашите разочарувања.

Тој ќе ги разјасни нашите недоумици, ако Му дозволиме.

Исус ја познава нашата реалност подобро од нас.

ВИДЕТЕ ГО ИСУС

„Зашто сметам дека страдањата на сегашното време не се достоини да се споредат со славата што ќе ни се открие.“ (Римјаните 8:18)

Кога Елен Г. Вајт беше во крајна очајна состојба, таа имаше визија во која го виде Исус.

Таа разбра дека Тој разбира сè низ што поминува. Во еден момент, ставајќи ја раката на нејзината глава, Исус ѝ рече: „Не плаши се“.

Таа виде славни сцени и се чувствуваше како да ја достигнала безбедноста и мирот на небото.

Овој сон ѝ даде надеж и вера, како и сигурност дека може да му верува на Бога.

„И знаеме дека Бог во сè работи за доброто на оние што Го љубат, кои се повикани според Неговата намера.“ (Римјаните 8:28)

„Не грижете се за ништо, туку во сè, преку молитва и молба, со благодарност, изнесете ги вашите барања пред Бога. И мирот Божји, што надминува секој ум, ќе ги чува вашите срца и вашите мисли во Христа Исуса.“ (Филипјаните 4:6-7)

„Браќа и сестри мои, сметајте го за чиста радост кога се соочувате со разни искушенија, знаејќи дека испитувањето на вашата вера раѓа трпение. Нека трпението го доврши своето дело, за да бидете зрели и целосни, без никаков недостаток. [...]

Блажен е оној кој истрајува во испушението, зашто откако ќе го издржи испитувањето, ќе го прими круната на животот што Бог им го ветил на оние што го љубат.“ (Јаков 1:2-4, 12)

„Но, тој ми рече: „Доста ти е Мојата благодат, зашто Мојата сила се покажува совршена во слабоста.“ Затоа, со уште поголема радост ќе се фалам со своите слабости, за да почива Христовата сила во мене.“ (2. Коринќаните 12:9)

„Сите ние доживуваме моменти на интензивно разочарување и длабоко обесхрабрување, денови кога тагата нè совладува и тешко е да се поверува дека Бог е сè уште милостив добротвор на Неговите земни деца; денови кога тешкотиите ја напаѓаат душата, кога смртта изгледа подобра од животот. Тогаш многумина ја губат својата доверба во Бога и паѓаат во ропството на сомнежот и ропството на неверието. Ако во такви моменти можевме да го разбереме со духовна перцепција значењето на Божјите промисли, ќе ги видевме ангелите како се обидуваат да нè спасат од самите себе и се стремат да ги постават нашите нозе на темел поцврст од вечните ридови; и нашето битие би било проткаено со нова вера и нов живот.“

Е. Г. В. (Пророци и кралеви, стр. 119)